

[Bjarne Ørum]

Ældreområdet er jo godt politisk stof. Vi vil alle gøre alt for de ældre, og nogle vil tilsyneladende gøre mere end andre, så derfor har vi trængsel for at markere os. Men i den situation er det værd at huske på, at hvis man fisker i rørt vand, giver det som regel resultat, og her er der netop tale om, at man fisker i rørt vand. Jeg har tidligere i dag nævnt alle disse påstande, der har været i aviserne; de blev dementeret, de blev afvist, men det nytter jo ikke, for en usandhed, som folk gerne vil tro på, skal demteres ca. 10 gange, før der er ligevægt, og selv nok så rigtige dementier har ikke pressens bevågenhed.

Og det er baggrunden for, at adskillige pensionister føler sig snydt, og det ved højreoppositionen godt; man ved godt, at der er nogle, der føler sig snydt. Men i stedet for at sprede oplysninger om sagen bruger man enkeltteksempler, der isoleret set kan bruges til fremme af generel utilfredshed blandt samtlige pensionister. Det er et kendt trick, det er ikke særlig pænt, men det er kendt, og det bliver åbenbart også benyttet af højreoppositionen her i dag.

Debatten om skatte- og pensionsreformen er, som andre har sagt, desværre kørt af sporet i flere omgange. At forskellige eksempler i pressen har været direkte forkerte, misvisende eller bare misforståede, som ministeren også nævnte, anfægter ikke de politiske sjæle, der er ude i eget politisk ærinde, for ikke at sige, at de er ude med snøren. Og det synes jeg er en skam, for ved at understøtte følelsen hos visse pensionister af, at man er blevet snydt, understøtter man en generel tendens, der logisk nok resulterer i en troværdighedskløft mellem den lovgivende og udøvende magt på den ene side og store befolkningsgrupper på den anden side. Derved kommer den demokratiske beslutningsproces i miskredit, og det rammer også oppositionen – både nu, og hvor den måtte befinde sig i fremtiden. Jeg synes, det er en sørgelig optræden at være tilskuere til, og det er en stor skam for pensionisterne, at de også må finde sig i at blive informeret på denne måde.

Det Radikale Venstre vil godt gentage, at regeringens skattereform betyder, at vi har fået et skattesystem, der er mere retfærdigt end det gamle. Reformens hovedformål er, at alle skal betale en normal skat, og jeg vil sige ligeud, at vi vedkender os arv og gæld. Det er jo således, at den er til gavn for 96 pct. af alle pensioni-

ster, og at det drejer sig om et beløb på ca. 2,4 mia. kr. Så kan man komme med alle de gennemsnitsbetragtninger, man har lyst til, og hr. Peter Brixtofte kan tale om, at det lyder hult. Der er det bare min erfaring, at jo mere hulrum der er, desto større ekko.

Men det skal understreges, at udbetalingerne til en pensionist godt kan være mindre nu af helt andre grunde end de nye pensions- og skatteregler. Jeg skal ikke komme nærmere ind på hele den diskussion, vi har haft om grundbeløbet, men jeg vil sige, at Folketinget jo kort før jul 1993 vedtog en særlig gunstig beregningsmåde af pensionstillæget for pensionister, hvis ægtefælle har en lav løn eller er på dagpenge eller efterløn. Men denne seneste forbedring udbetales af praktiske grunde først af kommunerne fra marts eller april 1994, men med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 1994, og så er det jo ganske interessant at diskutere den i dag – hvor man ikke har set virkningen af den – og lade, som om den slet ikke var besluttet og slet ikke var på vej. Men elendig skal det jo være, og hvis man bliver ved og fortsætter på denne måde, skal det da også nok ende med, at nogle går hen og tror på det.

Der har også været en særlig opmærksomhed omkring den gruppe af gifte pensionister, hvor ægtefællen er erhvervsaktiv og tjener så meget, at pensionen bliver mindre end sidste år, og her synes jeg, det er vigtigt at slå fast, at familierne må se på resultatet af reformerne for begge ægtefæller under ét. Det er væsentligt, at det bliver sagt, hver gang man skal informere om den nye situation.

Om dagsordensforslagene må jeg sige, at jeg synes, det er et godt forslag, der er fremsat af regeringen og har fået tilslutning fra SF, og jeg tror nærmest, det er fru Lilli Gyldenkildes fornemmelse for sund fornuft og god politik, der gør, at SF kan tilslutte sig det.

Men ellers må jeg sige til sidst, at det er min fornemmelse, at der i dette høje Ting ikke findes et nok så lille halmstrå, uden at den borgerlige opposition kan bruge det som redningsbælte. Når nu disse – om end ikke hjælpelese, men i hvert fald politisk skibbrudne – samles på redningsflåden, beslutter man, at man vil agere, som om man var pirater i Det Syd kinesiske Hav. Bevares, det kan være en levevis og en attitude. Men jeg synes bestemt ikke, den er efterlignelsesværdig og slet ikke